

vidt de nemlig for en stor Deel maae betragtes som personlige Fornærmelser, saaledes betinges Gjerningens Farlighed i fuldkommen saa høi Grad af mange andre Omstændigheder end Overlæget, t. Ex. de brugte Redskaber, Voldsmandenes Antal, Stedet og Tiden m. m. Foraaavidt Jd. 1833. fremdeles paa flere Steder tillægger det en særdeles kvalificerende Indflydelse, at der har været en bestemt Hensigt til at gjøre den Skade, der bevirkes ved Volds handlingen, er det ligeledes unægteligt, at dette Moment har sin store Betydning; men det skjønnes dog ikke, at der er tilstrækkelig Føie til særligt at fremhæve det, og til at tillægge det Virkning som kvalificerende mere ved disse end ved andre Forbrydelser, f. Ex. ved Drah, og der kan overhovedet i denne Henseende erindres, hvad ovenfor med Hensyn til Udkastets § 183 er anført angaaende det Mislige ved i Straffeloven at gjøre bestemte Adskillelser imellem de forskjellige Arter af dolus eller forbrudersk Villie, foraaavidt disse forskellige Arter, om de end begrebsmæssig maae skjelnes fra hverandre, dog i det praktiske Liv jævnlig vilde slaae over i hinanden og ialtsald ikke altid fremtræde med nogen prægnant Charakter. Det gjælder om dette subjective Moment, den mere eller mindre bestemte Hensigt, som om alle andre subjective og objective Momenter, der have Indflydelse paa en vis, ved et bestemt objectivt Retshandling karakteriseret, Forbrydelses Strafbarhed, at de i det enkelte Tilfælde kunne have en større eller mindre Betydning, at de kunne veie op imod eller gjensidig indvirke paa hinanden, og at Forholdene og Omstændighederne i saa Henseende kunne kombineres og stille sig paa saa mange forskellige Maader, der ikke forud lade sig beregne eller angive, at en retfærdig og billig Budsning af dem kun kan finde Sted i det enkelte Tilfælde ved en skøn som og samvittighedsfuld Overveielse af Sagen i sin Heelhed. At binde Domstolene under denne Overveielse ved enkelte, lovbestemte Regler i den Retning turde neppe være heldigt.

Medens Jd. 4de Octbr. 1833 saaledes formentlig tillægger enkelte subjective Hensyn en altsfor stor Vægt, synes den i en anden Henseende ikke at lade Villiesmomentet komme tilbørligt til sin Ret, foraaavidt den ved at be-

stemme en Volds gjernings forbruderske Charakter, og navnlig ved Klassificeringen af de forskjellige Volds gjerninger, alene seer hen til den bevirkede hvre Følge og ikke til, hvorvidt denne er begrundet i Gjerningsmandens Hensigt. Med Hensyn til dette Punkt kan imidlertid her henvises til de ovenfor ved Kapitlet om Manddrab, og navnlig til Udkastets §§ 185—186 fremsatte Bemærkninger, af hvilke det iøvrigt sees, at der i Kommissionen har gjort sig gjældende 2 forskellige Anstuelser om, i hvilken Grad og paa hvilken Maade det nysnævnte subjective Hensyn skal hævdes ved Siden af det reent objective. Denne Meningsforskjellighed fremtræder i nærværende Kapitel væsentlig ved Udkastets §§ 201 og 202, der foraaavidt tildeels kun ere Fleertallets Forslag, og den vil derfor nedenfor blive nærmere berørt.

Systemet i Udkastets 19de Kapitel er, i Henhold til de ovenfor gjorte Anthyndinger, meget simpelt. Der skjelnes imellem 3 Arter af Vold (§ 197 „tørre Hug“, § 200, Saar eller Skade paa Helbred, og § 201, Lemlæstelse), af hvilke den første, og tildeels den anden, Art kvalificeres ved visse særegne personlige Forhold (§§ 198—199, jfr. § 200) og den sidste undergives en mildere Bestemmelse, naar Volden er udøvet i en ved Mishandling o.s.v. fremkaldt oprørt Sindstemning (§ 202) eller under Slagsmaal, hvilket sidste iøvrigt ogsaa faaer Indflydelse med Hensyn til Ansaret for den første Art Vold (§ 203); endelig slutter sig dertil en Straffebestemmelse angaaende nagsomme Legemsbestadigelser af den groveste Art. Hvad Straffen og Paataalen angaaer, kan Forskjelligheden i store Træl angives saaledes, at den første Art Vold, naar den ikke er kvalificeret, i Reglen straffes med Bøder og kun er Gjenstand for privat Paataale, at den anden Art af Vold er binart straffes med Fængsel og paataales af det Offentlige, dog at Tiltale ifølge den Fornærmedes Begjæring kan bortfalde, naar ingen bethdelig Skade er skeet, og at den tredje Art Vold straffes med Straf arbeide og altid er Gjenstand for offentlig Forsølgning.

Hvad nærmere angaaer de enkelte Paragrapher, bemærkes, at man har troet tilstrække-